

เส้นทางแห่งความภูมิใจ

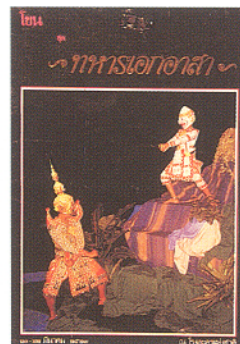
ครั้งที่ ๑ โขน "นางลอย" (ไม่มีสตูดิโอ)
ครั้งที่ ๒ โขน "ศึกวิรุญมุข" (ไม่มีสตูดิโอ)

ครั้งที่ ๓

ครั้งที่ ๔

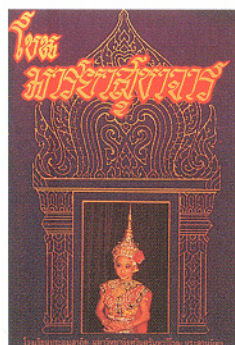
ครั้งที่ ๕

ครั้งที่ ๖

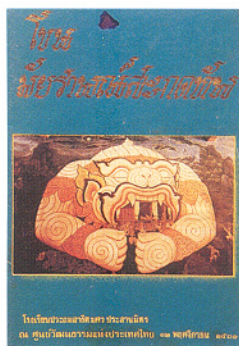
ครั้งที่ ๗

ครั้งที่ ๘

ครั้งที่ ๙

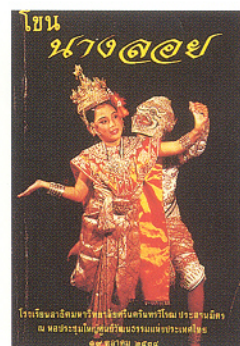
ครั้งที่ ๑๐

ครั้งที่ ๑๑

ครั้งที่ ๑๒

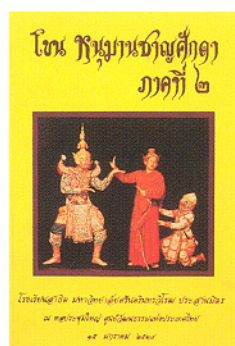
ครั้งที่ ๑๓

ครั้งที่ ๑๔

ครั้งที่ ๑๕

ครั้งที่ ๑๖

ครั้งที่ ๑๗

“ครู สาธิต”

รศ.วราภรณ์ รักวิจัย

ครูอาจารย์ เปรียบเสมือน แม่แบบของเยาวชนของชาติ พลเมืองจะดี เก่ง ฉลาด และมีคุณธรรมอย่างไร จะดูได้จากต้นแบบ เขาเปรียบว่าครูเป็นผู้สร้างส่งเสริมและเสียสละ สร้างคนไม่รู้ให้เป็นคนฉลาด สร้างคนชั่วให้เป็นคนดี เป็นผู้เสียสละ สละเวลา ความรู้ ความคิดเพื่อให้ศิษย์เป็นคนดี ดังนั้น เขาจึงเปรียบครูเป็น ปุชนิยบุคคล

ครูสอนให้คนมีความรู้นั้นมีมาก แต่ครูที่จะสอนคนให้มีความดีกลับมีน้อยลง โดยเฉพาะยุคโลกไร้พรมแดนคนที่มีความเสียสละเพื่อศิษย์นั้น แทบจะนับได้ เรามักจะเคยพบว่าทำไมผู้ปกครองจึงต้องเลือกตัวครู...ที่จะมาสอนลูก เลือกโรงเรียนที่จะให้ลูกเรียน บางโรงเรียนไม่ค่อยจะมีพ่อแม่ที่ต้องการให้ลูกเรียน ทั้งนี้เพราะคุณภาพของครูที่เป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาอย่างนั้นหรือ?

ครูอาจารย์ ถามตัวเองว่า ทำไมสังคมจึงต้องให้พ่อแม่พยายามชวนขวายให้ลูกเข้าโรงเรียนโน้นโรงเรียนนี้ พ่อแม่เหนื่อยมากในเรื่องนี้ มีคนพูดว่า ตอนเด็กเล็ก..พ่อแม่จะเป็นคนสอนให้ลูกเข้าโรงเรียนเอง (พ่อแม่เก่ง) พอตอนโตขึ้น ลูกต้องใช้ความสามารถของตนเองมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม โรงเรียนที่เป็นที่ต้องการของผู้ปกครองมาก จะเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียงมานาน ครูบาอาจารย์ต้องเหนื่อยมาก...ในการสร้างศรัทธา ครูสาธิตเป็นตัวอย่าง หน้าที่ของครูมีหน้าที่สอนให้ความรู้ สอนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี

ครูสาธิต เมื่อเริ่มมาปฏิบัติงาน บางคนต้องมาฝึกใหม่ หาความรู้เพิ่มเติม แต่ทุกคนก็ทำด้วยความเต็มใจในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อความก้าวหน้าของศิษย์และสถาบัน เมื่อปฏิบัติงานมีความตั้งใจ ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพเรามักจะเห็นว่า ครูสาธิตมาเข้ากลับมีดไบหน้ามีแต่รอยยิ้ม สร้างความรู้สึกร่วมกันเองกับลูกศิษย์และผู้ปกครองชวนให้ผู้คนอยากพูดคุยด้วย จะคอยชี้แนะศิษย์ให้ประพฤติในสิ่งที่ดีมีประโยชน์ จะสั่งสอนศิษย์ทุกคนเหมือนกันหมด นอกจากนั้น ครูสาธิตจะต้องเสียสละ บางครั้งมีกิจกรรมพิเศษนอกเหนือจากการสอน อาจารย์ทุกคนก็เต็มใจร่วมมือกันทำ สิ่งต่างๆเหล่านี้ อาจารย์ของเราได้ยึดถือปฏิบัติกันต่อไป จนเกิดความผูกพันกับโรงเรียน อาจารย์บางท่านที่เป็นลูกจ้างชั่วคราวอยู่กับเรา นานกว่า ๑๐ ปี ทั้งๆที่อาจารย์มีโอกาสที่จะเจริญก้าวหน้าในทางราชการ แต่อาจารย์ได้เลือกโรงเรียนสาธิตอยู่กับสาธิต เป็นส่วนหนึ่งของสาธิต พร้อมทั้งจะช่วยกันร่วมมือกันสร้างศรัทธา ชื่อเสียงให้กับโรงเรียนของเรา

โรงเรียนของเรา ผ่านร้อนผ่านหนาวมา ๔๐ ปี และทำให้ชื่อเสียงของโรงเรียนเลื่องลือเป็นที่รู้จักโดยทั่วไป คิดว่าอาจารย์ของเราจะยังคงช่วยกันพร้อมใจกันเป็นครูสาธิตที่ดีต่อไป

คนเล่นกีฬา

กีฬาสร้างคน

เป็นที่ทราบกันว่า เด็ก ๆ เรียนรู้ได้อย่างเป็นผลจากการเล่น การเล่นที่ถูกต้อง สอนให้
รู้แพ้ รู้ชนะ และที่สำคัญที่สุด “รู้ถ้อย” ซึ่งนับวันจะหายากยิ่งในสังคมเมือง

ตลอดระยะเวลา ๔๐ ปี ที่ผ่านมานักกีฬาตัวน้อยของเราชาวสาธิตประถมได้เกิดขึ้น
นับเป็นจุดเริ่มต้นเล็ก ๆ ที่ส่งผลยิ่งใหญ่ บางคนประสบความสำเร็จในเส้นทางกีฬา ระดับ “ทีม
ชาติ” เข้าสู่โครงการช้างเผือก เป็นนักศึกษาที่ล้ำค่าของสถาบัน และเมื่อเรียนจบออกไปแล้ว
จึงเป็นพลเมืองที่ทรงคุณค่าของประเทศ จึงไม่น่าแปลกเลยที่การแข่งขันกีฬาสีในแต่ละปี ของ
โรงเรียน เป็นสิ่งที่เด็ก ๆ ชื่นชอบและรอคอย เสียงเชียร์ เสียงหัวเราะในชัยชนะ เสียงร้องไห้
เมื่อพ่ายแพ้ ตลอดจนเสียงของบรรดา อาจารย์ประจำสี ที่คอยปลอบโยนลูกศิษย์น้อย ๆ ให้
ค่อย ๆ เข้าใจถึง “หัวใจของกีฬา” กีฬาทุกชนิดที่มีการเรียนการสอนในโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็น
ฟุตบอล แร้งบอล เทเบิลเทนนิส เทนนิส วอลเลย์บอล กรีฑา ฯลฯ ล้วนได้สร้าง “คน” คนที่มี
คุณภาพ คนที่แพ้เป็น ชนะเป็น และให้อภัยเป็น ขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่สร้างสรรค์
“สวรรค์ในใจ” ของเด็ก ๆ นั่นก็คือ เด็กได้มีโอกาสเล่นกีฬาที่เขาชอบ เรียนวิชาพลศึกษาที่เขาสนุกสนาน
ตลอดเส้นทางยาวไกลที่ผ่านมา เราจึงได้รู้จักกับนักกีฬาทั้งบุคคลและทีม ตลอดจนกองเชียร์
เหล่านี้...

คนเล่น

กีฬา

กีฬา

สร้างคน

โครงการเปิดโลกความรู้

การส่งเสริมให้เด็กนักเรียนมีนิสัยรักการอ่านนั้น กิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนอาจไม่เพียงพอ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ปกครอง และที่สำคัญก็คือโรงเรียนและทางบ้านจะต้องจัดสิ่งแวดล้อมหรือบรรยากาศทำให้เด็กสนใจการอ่านด้วย กล่าวได้ว่าโรงเรียนและผู้ปกครองจะต้องร่วมมือกันอย่างเต็มที่

นักเรียนโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) โชคดีที่กว่านักเรียนโรงเรียนอื่น ๆ อยู่ตรงที่ว่าสมาคมผู้ปกครองและครูฯ กับทางโรงเรียนเล็งเห็นถึงความสำคัญของการอ่าน และการแสวงหาความรู้นอกห้องเรียน จึงได้มอบหมายให้คณะกรรมการสมาคมผู้ปกครองและครูฯ กลุ่มหนึ่งจัดโครงการเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งต่อมาใช้ชื่อว่า “โครงการเปิดโลกความรู้” โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

๑. เพื่อส่งเสริมและปลูกฝังนิสัยรักการอ่านแก่นักเรียนและสมาชิกในครอบครัว

๒. จัดตั้งร้าน “บ้านหนังสือ” ในรูปบริษัท เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่หนังสือที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน และเป็นแหล่งผลิตผลงานสร้างสรรค์ของครูอาจารย์และนักเรียนให้แพร่หลาย

๓. จัดกิจกรรมเพื่อเสริมการเรียนรู้การสอนในหมวดวิชาต่าง ๆ และกิจกรรมพิเศษ เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาระดับของสังคม ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อนักเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๔. เพื่อเป็นศูนย์รวมความร่วมมือที่กระหว่างผู้ปกครองกับ ครูอาจารย์ ระบบราชการกับเอกชน และโรงเรียนกับชุมชน

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวจะเห็นว่าโครงการนี้เอื้อประโยชน์ทั้งต่อตัวนักเรียนเอง ครูอาจารย์ สมาชิกในครอบครัว ของนักเรียน และยังเป็นความร่วมมือระหว่างภาครัฐกับเอกชนรวมถึงการประสานงานกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชนอีกด้วย

โครงการเปิดโลกความรู้ ได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก สมาคมผู้ปกครองและครูฯ จากผู้ปกครองผู้เล็งเห็นความสำคัญในการมีส่วนร่วมพัฒนาโรงเรียน และจากรายได้จากการจำหน่ายหนังสือ งานครั้งแรกของโครงการนี้เริ่มในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๗ และ ก็จัดอย่างต่อเนื่องเป็นประจำมาจนถึงปัจจุบัน กิจกรรมประจำ เดือนได้แก่ งาน “ตลาดนัดหนังสือ” ซึ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ เห็นหนังสือที่มีคุณภาพจากสำนักพิมพ์ต่าง ๆ และเลือกซื้อได้ใน ราคาพิเศษ ทั้งยังได้ร่วมสนุกและเรียนรู้กิจกรรมพิเศษจากวิทยากร รับเชิญที่มีชื่อเสียง นักเรียนได้ฟังนิทาน ฝึกวาดภาพ ฝึกพับกระดาษ บานพับขนมปัง ฯลฯ โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด เด็กนักเรียนชอบกิจกรรมของโครงการมาก ถึงกับเรียกร้องให้จัดตลาดนัด หนังสือทุกวันหรืออย่างน้อยอาทิตย์ละครั้ง ทำให้กรรมการมีกำลัง ใจขึ้นมากทีเดียว

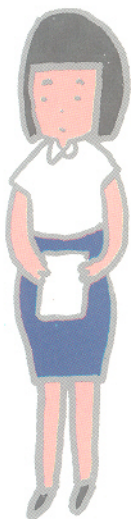

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ ๒ เรื่องการจัดตั้งร้าน “บ้านหนังสือ” ในรูปบริษัทนั้น ความฝันได้กลายเป็นจริงเมื่อวันจันทร์ที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๗ ภายใต้ชื่อบริษัทว่า บริษัทเปิดโลกความรู้จำกัด โดยมีนางพรจันทร์ จันทวิมลเป็นประธาน และมีนายประกิจ วัฒนานุกิจเป็นประธานร่วม บ้านหนังสือหลังแรก สร้างขึ้นที่ฝ่ายประถมศึกษา เป็นร้านหนังสือเล็ก ๆ กะทัดรัด แต่เต็มเปี่ยมไปด้วยคุณค่า เด็ก ๆ ชอบบ้านหนังสือมาก เมื่อมาเลือกอ่านเลือกหาหนังสือ เล่มใดถูกใจก็ซื้อมากลับไปบ้านได้ในราคาถูกกว่าหนังสือตามร้านทั่วไป บ้านหนังสือหลังนี้จึงเป็นจุดศูนย์รวมของเด็ก ๆ ที่รักการอ่าน หรือผู้ปกครองที่เล็งเห็นความสำคัญของการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้แก่บุตรหลานของตน

จากวัตถุประสงค์และกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นทำให้โครงการเปิดโลกความรู้ เป็นโครงการส่งเสริมการอ่านดีเด่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๘ ได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณจากมูลนิธิศาสตราจารย์ ดร.ก่อ สวัสดิพานิชย์ ซึ่งเป็นมูลนิธิที่มุ่งสนับสนุนโครงการส่งเสริมการอ่าน รางวัลนี้นับเป็นเกียรติของชาวสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ทุกคน

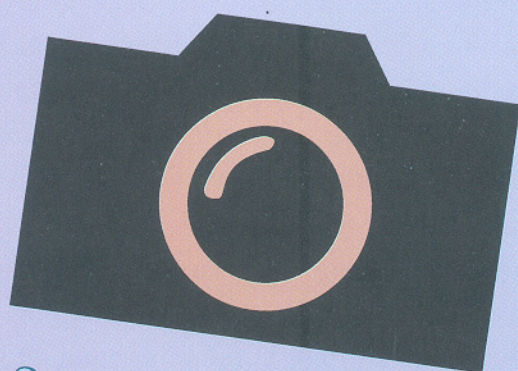

จากวันนั้น จนถึงวันนี้ โครงการเปิดโลกความรู้ ได้เสริมสร้างกิจกรรมต่อเนื่องสำหรับนักเรียน นอกเหนือจากเวลาเรียน เพื่อเป็นการพักผ่อนจิตใจและสมองอย่างมีประสิทธิภาพ “โครงการเปิดโลกความรู้” จึงเป็นส่วนในการสร้างโลกแห่งความสุข สำหรับนักเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ทุกคน โดยมีบ้านหนังสือ เป็นเสมือนอาณาจักรเพื่อภูมิปัญญาในยุคข้อมูลข่าวสาร เป็นมุมของความคิดสำหรับเด็ก ๆ เป็นโลกส่วนตัวเล็ก ๆ ของเขา และเป็นจุดนัดพบของคนรักหนังสือ

“โครงการเปิดโลกความรู้” และ“บ้านหนังสือ” เป็นการร่วมแรงร่วมใจของหลายฝ่าย ทั้งจากสมาคมผู้ปกครองและครูฯ จากคณาจารย์ จากผู้ปกครอง ผู้เล็งเห็นความสำคัญของความรู้ จากผู้มีจิตศรัทธา ซึ่งทั้งหมดนี้ก็เพื่อลูกสาธิตทุกคนนั่นเอง

กิจกรรมในรอบ ๔๐ ปี

กิจกรรม • กิจกรรม

กิจกรรม • กิจกรรม

กิจกรรม • **วันไหว้ครู** • กิจกรรม

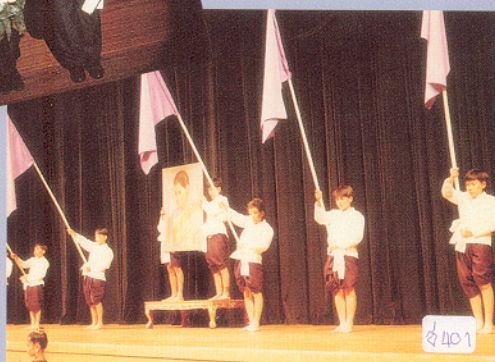
กั จ ก ร ร ม • กั จ ก ร ร ม

กิจกรรม • กิจกรรม

กิจกรรม • กิจกรรม

กิจกรรม • กิจกรรม

ก ี จ ก ร ร ม • ก ี จ ก ร ร ม

จากความจริง

ข้าพเจ้าจำได้ว่าก่อนอยู่โรงเรียนนี้เป็นคนขี้อาย ไม่ค่อยเชื่อมั่นในตัวเอง และมีเพื่อนแต่นักเรียนชาย เมื่อมาอยู่สาธิตประสานมิตร ได้ถูกอบรมจากอาจารย์ทุกท่าน โดยเฉพาะท่านอาจารย์ไพเราะ ดันติกุล ให้เป็นคนกล้าแสดงออก ตอนนั้นอยู่ประถม ๔ ก็ได้ไปแสดงออกที่วี ช่อง ๔ บางขุนพรหม ไปเดินพาเหรดไปถวายบังคมพระปิยมหาราช โดยมีเครื่องดนตรีเป็นโรงเรียนแรกซึ่งปี่ต่อ ๆ มาโรงเรียนอื่นได้เอาเป็นตัวอย่างแพร่หลาย ได้เป็นตัวแทนนักเรียนไปนิยามไพรสมาคมของคุณหมอบุญส่ง เลขะกุล และเป็นตัวแทนทำกิจกรรมอีกหลายครั้ง สิ่งเหล่านี้ช่วยฝึกฝนให้ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ น้อง ๆ สาธิต ได้นำมาใช้ปฏิบัติเป็นแนวทางการดำรงชีวิตต่อมาได้อย่างดียิ่ง

ภก. วิทยา ทิพทัส
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๑

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เป็นโรงเรียนที่ข้าพเจ้าได้แสดงออกทางความคิด อ่าน ในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านการศึกษาการเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกับนักเรียนหญิง การกีฬาชนิดต่าง ๆ การมีกิจกรรมเสริมทักษะร่วมกันเป็นโรงเรียนแรก ซึ่งได้ผลดีมากทำให้โรงเรียนสหศึกษาได้เกิดตามมามากมายจนปัจจุบันนี้ และมีความประทับใจที่ได้มีเพื่อนทั้งผู้หญิงและผู้ชาย และจนถึงปัจจุบันก็ยังจำอาจารย์ทุก ๆ คนได้ไม่รู้ลืม

น.อ.พินิจ ทิพทัส
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๒

ข้าพเจ้าได้ศึกษาและเรียนรู้ดนตรีทั้งดนตรีไทยและดนตรีสากล ตลอดจนการแสดงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งได้นำไปปฏิบัติแม้เมื่อต้องไปทำงานยังต่างประเทศนาน ๆ ยังคิดถึงอาจารย์อวบ เหมะรัชตะ ท่านได้สอนวิชาดนตรีและการวาดรูปให้ เมื่อมีเวลาว่างจากการงาน ก็จะนำวิชาเหล่านี้มาใช้เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีความสุขในการวาดภาพ และเล่นดนตรี

พญ.เยาว์ยนาถ ทิพทัส
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตรแห่งนี้ ข้าพเจ้าถือว่าเป็นบ้านอีกหลังหนึ่งของข้าพเจ้า เพราะตลอดระยะเวลา ๗ ปี ที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาภายใต้โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร ข้าพเจ้าได้รับความอบอุ่น ความรักและการศึกษาที่ดีมาโดยตลอด สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดความผูกพันกับโรงเรียนแห่งนี้ ความประทับใจที่ข้าพเจ้ามีมันมีมากกว่าที่ข้าพเจ้าจะบรรยายได้ ทุกสิ่งทุกอย่างในโรงเรียนนี้ ข้าพเจ้าจะไม่มีวันลืมไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ทุกท่านเพื่อนทุกคนหรือตึกเรียนทุกหลัง ข้าพเจ้าจะเก็บทุกสิ่งทุกอย่างที่โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตรแห่งนี้กับข้าพเจ้าไว้ในความทรงจำตลอดไป

อาทิตยา ปะดิเส
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓๘

ขณะศึกษาอยู่ โรงเรียนตั้งอยู่กลางทุ่งนา แม้จะไม่สะดวกในการเดินทางไปโรงเรียน โดยเฉพาะเวลาหน้าฝน น้ำมักท่วมทางเข้าออก แต่บรรยากาศและอากาศดีมาก ได้เรียนรู้ธรรมชาติจากสภาพได้มาก ได้พบเห็นสัตว์ต่าง ๆ เช่น ปลิง ปลิงควาย ซึ่งเด็กในปัจจุบันใน กทม. แทบจะไม่รู้จักหรือเคยพบเห็น นอกจากนี้ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากคณาจารย์แทบทุกท่าน เป็นอย่างดี (สำหรับนักเรียนทุกคน มิใช่เฉพาะแต่ตัวผม) ได้สอนให้นักเรียนได้แสดงออก สร้างความเชื่อมั่น และมีความคิดริเริ่ม ซึ่งเป็นผลมาจนถึงในปัจจุบัน

ปิยพันธุ์ นิมมานเหมินท์
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓

จากหลายหลากที่มา ต่างฐานะ ต่างสกุล ต่างสถานศึกษา คละปนกันอยู่ในชั้นประถม ปีที่ ๒ ของโรงเรียนใหม่ที่ผมย้ายมาเรียนต่อ ห้องเรียนของเรามีขนาดพอเหมาะแก่นักเรียน ประมาณ ๒๐-๒๕ คน เล็ก ๆ แต่เป็นที่รำลึกถึงความทันสมัย บางชั้นเรียนมีห้องเล็กๆ แอบไว้ ทำยี่ห้อเพื่อให้นักศึกษาหรือผู้ปกครองมาสังเกตการณ์กิจกรรมในชั้นเรียน เมื่ออยู่ไปผมรู้จักเพื่อนไม่เพียงแคในชั้นเรียน แต่แทบจะทั้งโรงเรียนก็ว่าได้ และไม่ใช่ว่าผมคนเดียวที่เป็นเช่นนั้น อีกหลายๆคนก็พูดแบบเดียวกัน ไม่เพียงแต่เพื่อน ๆ แต่รวมถึงอาจารย์แทบทุกท่านจะสามารถเรียกพวกเราได้ด้วยชื่อเล่น เป็นความใกล้ชิดที่ไม่เคยลืมเลือน

มาถึงบัดนี้ในหมู่เพื่อน ๆ ที่มีการสังสรรค์เพื่อนเก่ากันบางครั้งบางคราว เรามักพูดถึงความหลังในโรงเรียน พูดถึงนมถั่วเหลืองของโรงเรียน พูดถึงการทำสวนครัวหลังห้องเรียน การดองมะนาวในวิชาการเรียน การจุดกองไฟเพื่อสอบวิชาลูกเสือ การแข่งฟุตบอลนอกรอบระหว่างพวกเรากับพวกเด็กดีแบบมีเดิมพัน การให้สมญานามเพื่อนตามชื่อขนมที่เขาอุตส่าห์เอามาแจก การแอบชกต่อยกันหลังห้องเรียนแบบตัว ๆ มีรุม การลุยน้ำจับปลาในฤดูน้ำท่วม การคลออดลูกของวัวข้างโรงเรียน การไปแสดงระบำม้งแซมม้งออกทีวี การไปค่ายลูกเสือที่ศรีราชาโดยมีผู้ปกครองแอบตามไปส่งส่วย การแข่งขันเลาเดอร์ก่อนปิดภาคเรียน พูดถึงหมวกสีน้ำเงินและสีฟ้า พูดถึงเพื่อนสาวที่เคยเป็นดาราให้เหล่มอง (แบบเด็ก ๆ) พูดถึงบุญคุณของอาจารย์ท่านต่าง ๆ ที่มีต่อพวกเราล้นเหลือและอื่น ๆ

มาเรียบเรียงสิ่งที่เกิดขึ้นจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา ๓๔ ปีที่จบจากโรงเรียนมา เพื่อนผมที่คบกันก็ยังรักษาความเป็นเพื่อนที่มีต่อกันไม่ว่าจะเป็นรุ่นเดียวกัน รุ่นก่อนผมหรือรุ่นหลังผม เช่น ปอ-กนกจักร ใจ-ฐานิธร แข่ง-สมศักดิ์ อุ-ปัญญาอุดม หรือจะเป็นรุ่นก่อน เช่น ตู่-วุฒิพันธ์ เศรษฐ์-เศรษฐ์ ปัด-อรรถพิลาศ หรือที่รุ่นหลังผมเช่น แจง-เฉลิมพงษ์ ต้อย-ศุภชัย นิค จิระชัย และอีกมากมาย เราต่างมีความเป็นศิษย์เก่าของโรงเรียนด้วยสำนึกต่อสถาบันนี้ที่คล้ายคลึงกัน ยามใดได้อย่างเหยียบกลับมาที่โรงเรียนก็อดมิได้ที่จะเดินสำรวจสถานที่ด้วยความรู้สึกถึงซึ่งถึงความผูกพันต่อโรงเรียนที่ซ่อนความภาคภูมิใจไว้ในจิตสำนึกของเรา

วาระครบรอบ ๔๐ ปีของโรงเรียน ผมใคร่ขอเชิญชวนเพื่อน ๆ ที่มีโอกาสให้หวนกลับมาช่วยกันคิดกันว่าเราได้จากชีวิตของเราสู่โรงเรียนเก่าที่เคยสร้างพื้นฐานชีวิตให้กับพวกเรา ไว้เท่าที่แต่ละท่านจะพึงกระทำได้ ผมทราบข่าวจากอาจารย์ธนวดิว่า โรงเรียนกำลังมีโครงการพัฒนาที่พวกเราสามารถมีส่วนร่วมได้ตามสภาวะของแต่ละท่าน ไยเราจะทิ้งโอกาสนี้เสียในเมื่อเรานี้ใช้ชื่อ เหล่านักเรียนประถมสาธิต

จาตุรงค์ อักษรานุเคราะห์
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓

ก่อนอื่นต้องขอยินดีและดีใจที่ ร.ร.เรามีอายุ ๕๐ ขวบแล้ว เรื่องความประทับใจขณะที่เริ่มอยู่สาธิตฯ สมัย ๓๐ ปีก่อน คือโรงเรียนของเราจะมีกรงไก่ และกระต่าย ซึ่งชอบมากที่จะเอาหญ้า ผักบึ่งไปเลี้ยงกระต่าย และที่สำคัญ กรงไก่ และกรงกระต่ายจะเป็นที่ซ่อนตัว หินเรียนหนีอาจารย์ จะปีนขึ้นไปนั่งอยู่บนหลังคากรงกระต่าย สนุกดี ถ้าวันไหนมาโรงเรียนสายก็จะอาศัยกรงกระต่ายอีกนั่นแหละ ปีนรั้วเข้ามาโรงเรียนทางด้านหลังกรงกระต่าย ผมจึงมีความประทับใจมากที่มีกรงไก่และกรงกระต่าย อาจารย์รับทราบแล้วเปลี่ยน

อรรถพล (พนมจักร์) พยัคฆาภรณ์
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๕

๑. อาจารย์สอนให้คิดเป็น
๒. อาจารย์สอนให้กล้าแสดงออก
๓. อาจารย์ประจำชั้นเด็กเล็ก (เตรียมประถม)
ให้ความสนใจดูแลดีมาก

อโณทัย อุดลพันธุ์
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๒๗

อาจารย์ที่นี้ทุกคน
มีแต่คำว่า“ให้”
สำหรับลูกศิษย์จริง ๆ
สุปรียา อ่อนซ้อย
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๒๗

มีความประทับใจในการเรียนการสอนของโรงเรียน ประทับใจในความเอาใจใส่ลูกศิษย์ รักลูกศิษย์ทุก ๆ คนของอาจารย์ ประทับใจเพื่อน ๆ ที่เรียนในรุ่นเดียวกัน และมีความรู้สึกดีใจที่ได้มาเรียนที่โรงเรียนประถมสาธิตเป็นอันมาก

สุดท้ายนี้ ขอให้อาจารย์ทุก ๆ ท่านมีความสุขตลอดไป

สมภาพ พุกพูน
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๒๔

ข้าพเจ้าใช้เวลาเรียนและหาความรู้ในโรงเรียนประถมสาธิตประสานมิตรถึง ๘ ปีเต็ม เป็นช่วงเวลาที่โรงเรียนได้หล่อหลอมความเป็นนักเรียนประถมสาธิตประสานมิตรที่คนภายนอกคงไม่เข้าใจว่าต่างจากสถาบันอื่นอย่างไร นอกไปจากการใส่ชุดนักเรียนที่แปลกไปจากโรงเรียนทั่วไป มีหมวกแก๊ปสีขาวและนักเรียนหญิงใส่ชุดสีฟ้า แต่นักเรียนประถมสาธิตประสานมิตรมีมากกว่านั้น

คำว่า “สาธิต” แปลว่า ตัวอย่าง แต่ตัวอย่างมีทั้งดีและเลว นักเรียนประถมสาธิตประสานมิตรได้รับการสั่งสอนให้เป็นนักเรียนตัวอย่าง เป็นผู้นำและต้องทำสิ่งที่ดีเป็นประโยชน์ก่อนผู้อื่น แม้จะยากลำบากก็ต้องทำ เพราะจะมีผู้อื่นทำตามเสมอ ดังนั้นจึงต้องระวังความประพฤติ และมีสำนึกที่ดีอยู่ตลอดเวลา

โรงเรียนประถมสาธิตประสานมิตร กำเนิดขึ้นด้วยความคิดในการศึกษาแบบใหม่ที่ต้องการสอนนักเรียนไม่เฉพาะแต่เพียงวิชาความรู้ในตำรับตำราเท่านั้น แต่ต้องการให้

นักเรียนสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประโยชน์ มีคุณค่า สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างดี และที่สำคัญคือเป็นผู้นำที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์ พึ่งพาตัวเองได้ รู้จักตัดสินใจด้วยเหตุผล มีความมั่นใจในตัวเองและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

มีโรงเรียนที่สอนให้นักเรียนทำกับข้าวเป็น เล่นดนตรีได้ มีน้ำใจนักกีฬา แต่ขณะเดียวกันเป็นช่างไม้ ช่างฝีมือ และยังรู้จักการทำเกษตรกรรม คู่มือกับการเรียนหนังสือ นักเรียนประณาสาธิตประสานมิตรต้องทำได้ทุกอย่าง รอบรู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกลในทุกด้าน ต้องสามารถปรับตัวได้กับทุกสังคม ต้องช่วยเหลือตัวเองได้ จึงเห็นได้ว่าศิษย์เก่าของโรงเรียนมีอยู่ในทุกวงการและส่วนมากจะประสบความสำเร็จ เป็นผู้นำในองค์กรต่างๆ มีศิษย์เก่าจำนวนมากเดินทางไปต่างประเทศ และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมในต่างประเทศได้อย่างง่ายดาย

แต่เฉพาะเพียงความรู้ความสามารถคงไม่ทำให้นักเรียนประณาสาธิต ประสานมิตรประสบความสำเร็จมากเท่านั้น คุณธรรม ความรับผิดชอบ และการรู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวมด้วยสำนึกมิใช่ด้วยการบังคับ คือสิ่งที่โรงเรียนปลูกฝังให้นักเรียนตลอดมา โดยจะเห็นว่านักเรียนบางคนที่มีฐานะดีจับไม้กวาด จอบ เสียม หรือหม้อน เพื่อทำประโยชน์แก่ส่วนรวมด้วยความเต็มใจทุกคน ช่วยรักษาความสะอาดของโรงเรียนโดยอาจารย์ไม่ต้องสั่ง ทุกคนมีสำนึกที่จะช่วยส่วนรวมเมื่อมีโอกาสเสมอ สิ่งเหล่านี้ก็คือหลักในการพัฒนานุเคราะห์ของชาติ

ข้าพเจ้าภูมิใจที่ได้เป็นนักเรียนประณาสาธิต ประสานมิตร และศิษย์เก่าของโรงเรียน มิใช่เพราะเป็นโรงเรียนดังมีชื่อเสียง หรือเพราะอาคารที่ใหญ่โตทันสมัย แต่ภูมิใจที่เป็นนักเรียนตัวเองเป็นศิษย์เก่าของโรงเรียนตัวอย่างเช่นเดียวกับนักเรียนและศิษย์เก่าทุกท่าน

สมชาย สุขกนิษฐ

ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๖

อยากจะเปรียบว่า “ประณาสาธิต” เป็นบ้านหลังที่สองก็ว่าได้เพราะอบอุ่นด้วยบรรยากาศของเพื่อนนักเรียนที่รักกันอย่างพี่น้อง และผูกพันกันตลอดมาเป็นเวลากว่า ๓๐ ปี เคารพและศรัทธาในเหล่าบรรดาอาจารย์ทั้งหลายที่ทำงานเทียบเท่าพ่อแม่ มีน้ำใจและให้อภัยแก่ศิษย์เสมอ ทั้งสองสิ่งนี้นับว่าเข้ากับจิตใจของศิษย์เก่าทุกคนจนไม่สามารถพูดเพียงแต่คำว่า “ประทับใจ” เท่านั้น

มณฑิร กุลธำรง

ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๗

มีกิจกรรมต่างๆ
ที่หลากหลาย
ให้นักเรียนเข้าร่วม
และส่งเสริมให้
นักเรียนกล้าแสดงออก
อนุตริ บุษราคัมวงษ์
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๒๗

ยังจำได้ว่าที่โรงเรียนมีเวที
แสดงเยอะเหลือเกิน ทำให้ผมได้มี
โอกาสขึ้นไปวิ่งเล่น และสมมติตัวเอง
เป็นตัวละครตัวโน้นตัวนี้ได้อย่าง
สนุกสนาน ถึงแม้วันนี้จะมีการรื้อ
เวทีเก่าๆนั้นทิ้งไปบ้างแล้ว แต่มันก็
ยังอยู่ในใจผมตลอดไป ไม่มีวันลืม

พริมนต์ ชมธวัช

ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๒๕

อาจารย์ คือผู้ให้ความประทับใจกับดิฉัน เพราะท่านทั้งหลายเป็นตัวแทนของพ่อ-แม่ คอยดูแล อบรม อย่างใกล้ชิดและเป็นกันเอง เมื่อมีปัญหาทำให้กล้าที่จะเข้าหาเพราะท่านจะมี คำแนะนำที่ดี

ด้านการสอน ก็มีเทคนิคการสอนที่น่าสนใจ มีกิจกรรมทำให้เป็นคนกล้าแสดงออก ดิฉันรู้สึกปลื้มมากเมื่อมาพบอาจารย์อีกครั้ง (หลายปีมาแล้ว) อาจารย์ก็ยังจำดิฉันได้

ธัญญาณี อ่องสุวรรณ

ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๑๘

เป็นสิ่งที่เขียนง่ายมาก เนื่องจากความประทับใจต่าง ๆ เหล่านั้น ล้วนยังคงเป็นสิ่งที่ ข้าพเจ้าได้นำมาประยุกต์ใช้กับการดำรงชีวิตในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี หลายๆ อย่างที่ข้าพเจ้า ได้รับการอบรมในช่วงเยาว์วัย ได้ทำให้การดำเนินชีวิตในปัจจุบันเป็นไปอย่างราบรื่นและ ประสบความสำเร็จในระดับที่น่าพอใจ สิ่งเหล่านั้นได้แก่ พื้นฐานการศึกษาที่ดี ทั้งในเรื่องของ วิชาการและสันทนาการ ล้วนบ่มเพาะให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในด้านการศึกษาและการใช้ ชีวิตร่วมกับคนในสังคมอย่างมีความสุข ความสัมพันธ์ของเพื่อนฝูง นักเรียนและอาจารย์ ทุกวันนี้ทำให้ข้าพเจ้าภูมิใจกับความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดยเฉพาะพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ดี เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าภูมิใจสุด ๆ ภูมิใจเสมอ ๆ เมื่อได้กล่าวถึง ยัยเยาว์ที่ได้เป็นเด็ก กระโปรงบานสีฟ้า มีสัญลักษณ์ของโรงเรียนเหมือนฝาเบียร์ ขอขอบคุณท่าน อาจารย์ที่ได้ให้โอกาสเขียนถึงสิ่งดี ๆ ที่ผ่านมานี้มานานแล้ว

สุวิสาส์ กลัดแก้ว

ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๑๙

ทุกครั้งที่ตนเองได้นึกย้อนถึงอดีตเมื่อครั้งที่ยังเป็นเด็ก ก็อดคิดถึงโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตรไม่ได้ เนื่องจากช่วงชีวิตในวัยเด็กนั้นได้รู้สึกผูกพันกับโรงเรียนมาก ทางโรงเรียน ได้สอนให้เราเป็นตัวของตัวเอง ก่อนทำอะไรจะรู้จักคิดให้รอบคอบก่อนตัดสินใจ และยังไปกว่านั้น อาจารย์ทุกท่านให้ความสนิทสนมและเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน จึงส่งผลให้ดิฉันเป็นคนดี และมีความเชื่อมั่นในตนเอง และกล้าแสดงออก ซึ่งลักษณะเช่นนี้ อาจกล่าวได้เลยว่า เป็น ลักษณะเด่นของนักเรียนในโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตรทุกคน ซึ่งดิฉันคิดว่ามีผลอย่างมากในการช่วยให้ประสบความสำเร็จในชีวิตทั้งทางด้านการงานและชีวิตครอบครัว ส่วน ลักษณะเด่นอีกด้านหนึ่งของ นักเรียนสาธิตก็คือ ความเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ดี เพื่อน ๆ ของ ดิฉันที่เคยเรียนร่วมชั้นเดียวกัน ปัจจุบันเรายังติดต่อกันอยู่เสมอ และทุกปีเรายังนัดเลี้ยงสังสรรค์กันมาโดยตลอด ถึงแม้บางคนจะจากกันไปหลายปี แต่เมื่อเรามาพบกันความสนิทสนมของเราก็ก็นับว่าแน่นเช่นเดิม จึงเป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากเพื่อนใหม่ในกลุ่มอื่นๆ ที่ ดิฉันรู้จัก

ทั้งหมดที่ดิฉันได้กล่าวมาข้างต้นนั้น คือ รากฐานของชีวิตที่อาจารย์ทุกท่านได้ช่วยกัน สั่งสอน จนปัจจุบันสิ่งที่อาจารย์สั่งสอนมาทั้งหมดได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของดิฉัน ซึ่งดิฉันต้องขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน ณ ที่นี้ด้วยค่ะ

ปณัฐฐา แสงสุริยงค์ (วงศ์ทองเหลือ)

ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๒๒

ข้าพเจ้ามีความประทับใจมากที่ได้เรียนที่ประถมสาธิตประสานมิตร ที่มีอาจารย์ที่ดี และเข้าใจลูกศิษย์เป็นอย่างดี รวมถึงการจัดให้มีกิจกรรมต่างๆ ที่สอนให้ข้าพเจ้ามีความกล้าแสดงออกในทุกๆ ด้าน ตั้งแต่เด็กจนถึงปัจจุบัน และข้าพเจ้าตั้งใจที่ได้มีส่วนร่วมในการเรียนของโรงเรียน ซึ่งข้าพเจ้าจะจดจำสิ่งต่างๆ ของโรงเรียนรวมทั้งอาจารย์ทุกๆ คนของข้าพเจ้าตลอดไป

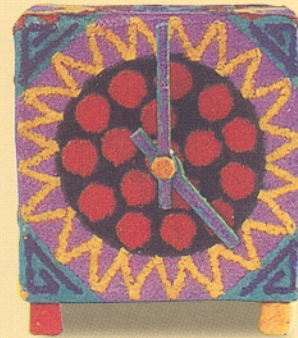
สินธูชัย วงศ์ทองเหลือ
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๒๕

เป็นช่วงชีวิตที่มีความสุขมาก เพราะชีวิตไร้กังวล แต่ละวันก็จะอยากไปโรงเรียน เพราะมีความสุขที่ได้เล่นกับเพื่อนๆ ร่วมชั้น มีคุณครูที่ใจดีแต่ก็เข้มงวดพอสมควร มีช่วงพักกลางวันซึ่งก็จะได้เล่นกีฬากับเพื่อนๆ และช่วงเย็นระหว่างรอคุณแม่มารับก็จะได้ใช้คาซันม (วันละ ๕ บาท) ซื้อขนมจากร้านสีฟ้าขาวมาทานอย่างเอร็ดอร่อย โรงเรียนสาธิตประสานมิตรเปรียบเสมือนโลกใบเล็ก ๆ ที่สวยงามในช่วงชีวิตหนึ่งของผม

พรวิษ ศิลาอ่อน
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๒๖

มีเพื่อนๆ อยู่มากมายได้ทำกิจกรรมกับทางโรงเรียนในหลายๆ ด้าน และยังได้ทำประโยชน์ให้กับทางโรงเรียนในด้านกีฬาด้วย คือการเป็นนักกีฬาว่ายน้ำ ซึ่งสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับทางโรงเรียน ทำให้รู้สึกมีความภูมิใจ แล้วอาจารย์ทุกท่านก็ให้การสนับสนุนอย่างดี

มูจลินท์ จันทรสีบ
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓๐

ผมประทับใจตรงที่ผมได้เป็นลูกศิษย์ของท่านอาจารย์ที่มีความรู้สูง และการพัฒนาที่ดีให้แก่ลูกศิษย์ทุกคน โดยเฉพาะกิจกรรมต่างๆ ซึ่งล้วนแต่สอนให้ผมมีความมั่นใจให้ตัวเอง กล้าแสดงออก รวมไปถึงหลักสูตรในด้านวิชาการต่างๆ และผมกล้าพูดได้ว่า ในชีวิตของผมในการทำงานขณะนี้ ถ้าคิดกลับไป ร.ร.สาธิตประสานมิตร และครูบาอาจารย์ทุกๆ คน มีส่วนที่ทำให้ผมมีความสำเร็จในชีวิตของผม และอย่างหนึ่งที่ผมไม่สามารถลืมได้ ก็คือ ผมได้เคยเป็น “ประธานนักเรียน” เมื่อผมอยู่ชั้นประถมปีที่ ๖

จักรวิน วงศ์ทองเหลือ
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๒๔

VERY FRIENDLY AND UNDERSTANDING TEACHERS. WELL EQUIPPED CLASSROOMS AND A RELAXING ATMOSPHERE EXCELLENT TEACHING SYSTEM WHICH HELPS ME LEARN TO MY FULL POTENTIAL WITH JOY.

วีรินทร์ กันตะบุตร
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓๔

ถ้าพูดถึงความทรงจำสมัยเก่าสมัยที่ยังเป็นนักเรียนประถม ก็ค่อนข้างจะเลือนลางเต็มที แต่ถ้าพูดถึงความประทับใจในการเป็นนักเรียนประถมสาธิต มศว ประสานมิตร ยังจำได้ดี แม้เวลาจะผ่านไปเกือบ ๑๕ ปีแล้วก็ตาม โรงเรียนประถมสาธิตเป็นโรงเรียนที่สามารถสร้างความรู้สึกอบอุ่น ให้เหมือนกับอยู่ที่บ้านได้ อาจารย์ทุกๆ ท่านจะรักและเอาใจใส่นักเรียนเหมือนกับคุณพ่อคุณแม่ที่ดูแลลูกๆ สร้างความรู้สึกที่เป็นกันเองกับนักเรียน จึงทำให้นักเรียนเป็นเด็กที่กล้าพูด กล้าทำ และกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในตัวเอง และจากจุดเริ่มต้นจุดนี้ ที่กำลังสำคัญ ส่งให้เด็กหลายคนในตอนนั้นได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดี และมีประสิทธิภาพต่อสังคมไทยได้ในทุกวันนี้ รวมทั้งตัวผมเองด้วย

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านครับ

ภูวฤทธิ์ ภูภิรมย์ขวัญ

ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๒๕

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) เป็นโรงเรียนที่ไม่เพียงแต่จะดีในด้านวิชาการ ยังเด่นในด้านกิจกรรมอีกด้วย สิ่งที่ผมประทับใจขณะที่เรียนในโรงเรียนนี้ คือ การดูแลเอาใจใส่อย่างดีเยี่ยม ตลอดมาจากอาจารย์ทุกท่านและเพื่อน ๆ ทุกคน ที่เป็นพิเศษก็คือกิจกรรมต่าง ๆ ที่อาจารย์พยายามที่จะปลูกฝังให้นักเรียนทุกคนกล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้อง มีความคิดสร้างสรรค์ และได้ฝึกทำงานร่วมกับผู้อื่น ตลอดจนได้มีโอกาสเป็นผู้นำในบางโอกาส ซึ่งทั้งหมดจะเป็นพื้นฐานให้นักเรียนที่มีความเชื่อมั่น และมีพื้นฐานทางด้านสังคมที่ดี

ฉมาวงศ์ สุริยจันทร์

ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๒๕

ความประทับใจแรกทีเ็นถึงโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร คือการแสดงโชว์และรีวิวประจำปีของโรงเรียน เพราะทุกคนจะได้มาแสดงร่วมกันสนุกมากทั้งตอนซ้อมและแสดง ตอนนั้นอาจเป็นเพียงความสนุกสนานแต่เมื่อมาถึงวันนี้จะรู้ว่าได้อะไรมากมายจากตอนนั้น ทั้งการกล้าแสดงออกและความมั่นใจในตนเองว่าเราก็สามารถทำได้ รวมทั้งสนามเด็กเล่นและอาหารกลางวันของโรงเรียนก็เป็นสิ่งที่ประทับใจ และที่ขาดไม่ได้คือการอบรมสั่งสอนและความห่วงใยเอาใจใส่ของอาจารย์ทุกท่านก็ทำให้ประทับใจและผูกพันกับโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตรของเรา

รุจิรา คณานุรักษ์

ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓๐

ถ้าจะให้เขียนถึงความประทับใจคงจะให้ระบุเฉพาะเจาะจงลงไปยาก เพราะประทับใจในทุก ๆ อย่างที่รวมกันเป็น “สาธิต” แต่ถ้าถามถึงสิ่งที่ประทับใจที่สุด ก็คงเป็น ชุดเครื่องแบบสีฟ้าขาว เพราะถ้าใส่เครื่องแบบนี้แล้ว ไม่เห็นมีใครมาถามเลยว่า “หนูอยู่โรงเรียนอะไร” มีแต่บอกกันเลยว่า “หนูอยู่โรงเรียนสาธิต ประสานมิตร เก่งจังเลยจ๊ะ” ได้ยินแล้วรู้สึกภูมิใจมาก

นภัทร ภูมิรัตน

ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓๐

ทุกครั้งที่ได้รำลึกถึงอดีตในวัยเยาว์นับแต่ได้เข้าเรียนในชั้นเด็กเล็กจนจบ ป.๖ ข้าพเจ้าจะรู้สึกอบอุ่นและเป็นสุขใจที่ได้เห็นภาพตนเองได้เรียน ได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ในรั้วฟ้าขาวแห่งนี้ ข้าพเจ้าไม่เคยลืมความภาคภูมิใจที่ได้รับจากโรงเรียนที่ได้มอบให้เมื่อข้าพเจ้าได้ไปทำชื่อเสียงในการแข่งขันกีฬาดัง ๆ ให้กับโรงเรียน และโรงเรียนได้ให้การสนับสนุนให้ความสำคัญและแสดงความยินดีโดยการประกาศหน้าเสาธงทุกครั้ง ข้าพเจ้าไม่เคยลืมอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรัก-เมตตา อบรมสั่งสอนข้าพเจ้ามาจนมีวันนี้ ข้าพเจ้าไม่เคยลืมเพื่อน ๆ ที่เคยเรียนและเล่นมาด้วยกัน รวมทั้งไม่เคยลืมชุดนักเรียนประถมสาธิตที่ไม่มีใครเหมือน ข้าพเจ้าอยากให้

รุ่นน้อง ๆ มีความภาคภูมิใจที่ได้เป็น

นักเรียนโรงประถมสาธิต

และขอให้ตั้งใจเล่าเรียน

ทำชื่อเสียง

ให้กับโรงเรียน

เหมือนกับที่รุ่นพี่

ได้เคยปฏิบัติมา

ธัญญา ศรีดามมา

ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓๐

ข้าพเจ้าได้เข้ามาศึกษาใน
ร.ร.ประถมสาธิต ในตอน ป.๒ เพราะข้าพเจ้าไป
อยู่เมืองนอกมาตั้งแต่เล็กซึ่งทำให้ในตอนนั้น
ข้าพเจ้าพูดภาษาไทยไม่ค่อยได้ พูดเป็นแต่ภาษา
อังกฤษ ความประทับใจของข้าพเจ้าต่อ ร.ร.นี้ ก็
คงจะเป็นอาจารย์ประจำชั้นคนแรกของข้าพเจ้าที่
ท่านเฝ้าดูสั่งสอน อบรมสั่งสอน และใส่ใจข้าพเจ้ามาก
อาจารย์ท่านนั้นก็คือ อาจารย์ประพนธ์ จำเริญ
ที่กล่าวมานี้ไม่ได้หมายความว่า อาจารย์
ท่านอื่นไม่ดี แต่หมายความว่าอาจารย์ประพนธ์นี้
เป็นผู้ปูพื้นฐานการใช้ภาษาทั้งหมดให้ข้าพเจ้าและ
ใส่ใจข้าพเจ้าจริง ๆ ดังนั้นสิ่งที่ข้าพเจ้าประทับใจ
ก็คงจะเป็นอาจารย์ประจำชั้น คนแรกของข้าพเจ้า
จริง ๆ

วสุ ศรีวรธาณบุลย์
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๒๙

ชีวิตในวัยเรียนเป็นช่วงชีวิตที่มีความสุขที่สุด ความประทับใจในวัยเรียนในโรงเรียนก็เป็นความประทับใจที่ดีเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนที่ดีและอาจารย์ที่ดูแลเอาใจใส่นักเรียน รวมทั้งพี่ ๆ นักการภารโรงทั้งหลายที่คอยช่วยอำนวยความสะดวกให้และกิจกรรมของโรงเรียนก็จะมีอยู่ตลอดเวลาเพื่อฝึกให้เด็กรู้จักสังคม การทำงานช่วยกันและกล้าแสดงออกซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของเด็กสาธิตเลยก็ว่าได้ ความประทับใจจึงมีมากมายรวมทั้งเป็นความภูมิใจที่ได้เรียนในสาธิต มศว ประสานมิตรแห่งนี้

วรัฏฐา ยงเจริญ

ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓๗

ในสมัยที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสาธิตนั้นเป็นช่วงวัยเด็ก สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวเราหรือเพื่อนๆ ในสมัยนั้นล้วนแต่เป็นความไร้เดียงสา ทำอะไรลงไปไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่ผิดหรือถูกก็จะได้รับคำกล่าวชมหรือการทำโทษ (แล้วแต่กรณีไป) ในสิ่งต่างๆ เหล่านั้น จนทำให้ข้าพเจ้าเดินทางมาสู่จุดมุ่งหมายในการศึกษา และรวมไปถึงความสำเร็จในการกีฬา ทั้งนี้เป็นเพราะการสนับสนุนของอาจารย์ทุกท่าน รวมถึงผู้ปกครองของข้าพเจ้าด้วย เนื่องจากการแข่งขันกีฬาเกือบทุกครั้งจำเป็นจะต้องขาดเรียน ถ้าแข่งในประเทศก็ไม่ค่อยมีปัญหาสักเท่าไร แต่ถ้าแข่งนอกประเทศปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือการเรียนตามเพื่อนไม่ทัน อาจารย์ทุกท่านจะให้ความเอาใจใส่ในเรื่องการเรียนของข้าพเจ้าเป็นอันมากหลังจากกลับจากการแข่งขัน หากขาดการเอาใจใส่ดูแลจากท่าน ข้าพเจ้าก็คงไม่ได้มาเรียนอยู่ในจุดหมายที่ต้องการ เพื่อนๆ ก็มีผลคล้ายกัน เพราะพวกเขาจะทำอะไรเป็นหมู่คณะมีอะไรก็พึ่งพาอาศัยกัน (รวมถึงการพึ่งพาในห้องสอบ) จะย้ายที่นั่งก็ต้องเป็นที่ใกล้กับเพื่อนรัก แต่จริงๆ นั่งกับใครก็ได้ อยู่กับเพื่อนๆ จนติดเพื่อนไป เรียกได้ว่าเพื่อนสอบไม่ผ่านก็สอบไม่ผ่านกับเขาบ้าง (Joke นะ) หรือบางคนเรียนด้วยกันมาตั้งแต่ประถม พอมัธยมอุทิศย้ายโรงเรียนก็ยังตามมาเจอกันอีก

สุดท้าย มหาวิทยาลัยคิดว่าคงไม่เจอแล้วก็ยังมาเจอกันอีกในคณะเดียวกันเสียด้วย นี่สินะว่าคนละสาขาไม่อย่างนั้น จบออกไปทำงานที่เดียวกัน เมื่อเราโตขึ้นสิ่งที่เราทำลงไปในอดีต เมื่อเรากลับมานั่งคิดถึงเรื่องในสมัยประถม (วัยเด็ก) บางครั้งเราก็นั่งหัวเราะอยู่คนเดียว และสิ่งที่เราจดจำในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะทำให้เราเกิดความรู้สึกประทับใจ สุดท้ายนี้ความภาคภูมิใจที่เกิดขึ้นก็คือ เมื่อเราเรียนจบแล้ว ใครต่อใครถามเราว่าจบที่ไหน (ประถม มัธยม มหาวิทยาลัย) อย่างน้อยเมื่อเขารู้ว่าเราจบสาธิต มศว ประสานมิตร บุคคลต่างๆ จะกล่าวชมเป็นเสียงเดียวกันว่าเป็นโรงเรียนที่ดี ฉะนั้นจึงมีความภาคภูมิใจในการเป็นนักเรียนของโรงเรียน

รัศมีณิน สิทธารถ

ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓๐

การได้เข้าร่วมกิจกรรมที่ ร.ร. จัดขึ้น ทั้งกิจกรรมภายใน ร.ร. เช่น การแสดงโขน วงดุริยางค์ กิจกรรมวันคริสต์มาส การประกวดคำขวัญ เขียนเรียงความ เนื่องในวันสำคัญต่างๆ ฯลฯ รวมทั้งกิจกรรมระหว่าง ร.ร. เช่น การแข่งขันกีฬาสาธิตสามัคคี การได้พบเพื่อนต่างชาติ ชาวญี่ปุ่น กิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ทำให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ และที่สำคัญคือ กล้าแสดงออก

สิรินัดดา ปัญญาภาส

ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓๑

ประทับใจที่อาจารย์และพี่เลี้ยงดูแลอย่างดีทั้งในทางการเรียนการสอน กิจกรรมต่างๆ เช่น การแสดงประจำปีของโรงเรียน ถึงแม้ว่าจะจบประถมมาแล้ว เมื่อเจออาจารย์ท่านต่างๆ อาจารย์ก็ยังคงห่วงใย และถามไถ่อยู่เสมอ

สุพนิดา สมิตานนท์

ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓๒

ขณะที่ข้าพเจ้าได้เรียนที่โรงเรียนแห่งนี้ ข้าพเจ้ามีเพื่อน ๆ มากมาย ได้เรียนและเล่นด้วยกัน ซึ่งเป็นช่วงเวลาแห่งความสุขของเด็กทุกคน ข้าพเจ้ามีครู อาจารย์ที่รักและเอาใจใส่นักเรียนทุกคนปรารถนาที่จะสั่งสอนให้ลูกศิษย์ของตนเป็นคนดี มีความรู้ ระบบการเรียนการสอนของทางโรงเรียนยังได้เสริมกิจกรรมนอกหลักสูตรอีกมากมาย อาทิเช่น การแสดงโขน เป็นต้น ซึ่งเป็นกิจกรรมซึ่งเสริมสร้างให้เด็ก ๆ มีความกล้าแสดงออก และมีความสามารถในด้านอื่น ๆ อีกมากมาย อีกทั้งทางโรงเรียนได้สนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ที่ให้ประโยชน์และเหมาะสมกับนักเรียน อาทิเช่น ส่งเสริมการอ่าน การว่ายน้ำ ซึ่งได้เสริมสร้าง ความรู้ ความคิด และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ ด้วยกิจกรรมและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น ได้สร้างและปลูกฝังให้เด็กนักเรียน เป็นคนที่มีความรู้ ความคิด และสติปัญญา พร้อมทั้งจะเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมและของประเทศ

วิรพันธุ์ รักวิจัย
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓๒

ตลอดระยะเวลา ๗ ปีที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาอยู่ในสถาบันรั้วฟ้าขาวแห่งนี้ นับเป็นก้าวแรกของชีวิตในวัยเด็กที่จะได้เรียนรู้วิชาต่าง ๆ รวมทั้งการสมาคมกับบุคคลอื่น การร่วมกิจกรรม ซึ่งความรู้ทั้งหมดเป็นประโยชน์ต่อข้าพเจ้าเพื่อจะดำเนินชีวิตต่อไปได้ในอนาคต อาจารย์ทุกท่านเต็มใจตั้งใจสั่งสอนนักเรียนทุกคนด้วยความรู้ทั้งหมดที่มีเพื่อนักเรียน ข้าพเจ้าสังเกตได้จากการเข้มงวดเมื่อนักเรียนไม่ตั้งใจ ซึ่งข้าพเจ้าซาบซึ้งใจมาก รวมตลอดจนอาจารย์ทุกท่านให้ความเมตตา ความรัก ความอบอุ่น เมื่อพบและไปขอคำปรึกษาความรู้เพิ่มเติมจากอาจารย์ ข้าพเจ้าได้ร่วมแสดงโขน ซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของไทยที่ดั่งาม ได้ฝึกเลือกตั้งประธานนักเรียนในชั้น ป.๖ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ มีความมั่นใจในตนเอง และข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่าที่อื่นคงจะไม่เหมือนโรงเรียนของเราเป็นแน่แท้ และขอให้ดำรงสิ่งนี้ตลอดไปด้วย

ข้าพเจ้าจะไม่ลืมไปจากใจเลยว่า ณ สถานที่แห่งนี้ เป็นสถานที่แรกที่ทำให้ความรู้ การอยู่ร่วมกัน ความสามัคคี และความมีน้ำใจของอาจารย์และเพื่อน ๆ ทุกคน ที่มีต่อข้าพเจ้าและข้าพเจ้าก็หวังว่าน้อง ๆ ทุกคนจงรักโรงเรียนของเรา จดจำความรู้การสั่งสอนของอาจารย์ไว้ให้มากที่สุด เพื่ออนาคตที่ดีในภายภาคหน้าต่อไป

ท้ายนี้ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิประสาทวิชาให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะรักและจดจำตลอดกาล

อดิศัย ขจรวัฒนกุล
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓๓

สิ่งที่ผมประทับใจตอนที่ผมอยู่ประสานมิตร ผมประทับใจอาจารย์ที่สอนผมมา ตั้งแต่เด็กเล็กจนถึง ป.๖ ท่านได้สอนผมให้ผมกล้าแสดงออก สอนให้ผมเป็นคนดีมีความรู้ ซึ่งแต่ก่อนผมก็ไม่ค่อยตั้งใจเรียนเท่าไร แต่ท่านก็ยิ่งเอาใจใส่ผมตลอดเวลา และที่ผมประทับใจอีกอย่างคือ กิจกรรมของโรงเรียน เช่น การแสดงของโรงเรียน ทำให้ผมกล้าแสดงออก และฝึกระเบียบวินัย อดทน

ชัยพร รักวิจัย
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓๔

ข้าพเจ้ามีความประทับใจมาก มากจนไม่สามารถพรรณนาได้ เมื่อข้าพเจ้าได้ใช้ชีวิต ๗ ปี ตั้งแต่ชั้นเด็กเล็กจนถึงชั้นประถมปีที่ ๖ ได้อย่างคุ้มค่าที่สุด มีอาจารย์ที่ข้าพเจ้าเคารพนับถือ ที่คอยดูแลและห่วงใยข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้ามีความภูมิใจเป็นอย่างมาก มีเพื่อน ๆ ที่คอยร่วมทุกข์ร่วมสุขกัน จึงทำให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในการเรียนตลอดมาแม้ว่าผ่านมาแล้ว ๘ ปี รวมกับชั้นมัธยมปีที่ ๑ เท่านั้นเอง แต่การที่ข้าพเจ้าประสบผลสำเร็จในการเรียนได้นี้ก็เพราะอาจารย์ทุก ๆ ท่านที่คอยเฝ้าทะนุถนอมข้าพเจ้าตั้งแต่ชั้นเด็กเล็กจนถึงชั้นประถมปีที่ ๖ จึงทำให้ข้าพเจ้าสำนึกในพระคุณของอาจารย์ทุก ๆ ท่าน และพระคุณนี้ข้าพเจ้าเชื่อว่าตอบแทนเท่าไรก็ไม่วันหมดลงได้แต่ก็ทำให้ข้าพเจ้ารักอาจารย์มากขึ้นไปทุกที ๆ และโรงเรียนแห่งนี้ก็เป็นบ้านหลังที่ ๒ ที่ข้าพเจ้ารักมากเช่นกัน แม้ว่าข้าพเจ้าจะจบการศึกษาจากโรงเรียนแห่งนี้ไปแล้วก็ตาม แต่ความทรงจำและความประทับใจเก่า ๆ ก็ไม่มีวันที่จะลบเลือนไปจากใจข้าพเจ้าได้เลย

ศิริกัญญา ดิยะเจริญศรี
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓๗

ข้าพเจ้าได้เข้ามาเป็นนักเรียนของโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายประถม) ตั้งแต่ชั้นเด็กเล็กถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ตลอดระยะเวลา ๗ ปี ที่ได้อยู่ในรั้วฟ้าขาวมีหลายสิ่งหลายอย่างที่ทำให้ข้าพเจ้าประทับใจมาก ณ โรงเรียนแห่งนี้ ข้าพเจ้าได้รับทั้งความรักความอบอุ่น ความรู้ และประสบการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อชีวิตของข้าพเจ้ามาก จนทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว้าที่แห่งนี้คือบ้านแห่งที่ ๒ ของข้าพเจ้าที่มีทั้งพี่ ๆ น้อง ๆ มากมาย มีคุณพ่อคุณแม่ที่ใจดี มีเพื่อน ๆ ที่น่ารัก

ถึงแม้วันนี้ข้าพเจ้าจะเป็นนักเรียนของโรงเรียนอื่น แต่ข้าพเจ้าแน่ใจว่าโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร จะเป็นความทรงจำส่วนที่ดีที่สุดในจิตใจของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะไม่วันนี้ ถ้าไม่มีอาจารย์ทุก ๆ ท่าน และโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร

ณัฐนรี ชุมมานนท์
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓๖

ตลอดระยะเวลา ๗ ปีที่ข้าพเจ้าได้ศึกษามาในโรงเรียนประสานมิตรแห่งนี้ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจมาตลอด ก้าวแรกที่ข้าพเจ้าได้มาที่โรงเรียนแห่งนี้ ข้าพเจ้าก็ได้สัมผัสกับความอบอุ่นที่อาจารย์มีให้ต่อข้าพเจ้าและเพื่อน จนข้าพเจ้าคิดว่าโรงเรียนแห่งนี้ให้ความอบอุ่นและผูกพันเหมือนกับครอบครัวของข้าพเจ้าเอง ยามมีอะไรที่ไม่สบายใจหรือสงสัยในเรื่องต่าง ๆ อาจารย์ก็ให้คำปรึกษาที่ดีแก่ข้าพเจ้า อาจารย์ให้ความรู้แก่ข้าพเจ้ามากมาย และเพื่อน ๆ ทุกคนก็ให้ความรักแก่ข้าพเจ้าเช่นกัน แม้ปัจจุบันข้าพเจ้าจะต้องไปศึกษาต่อที่อื่น ข้าพเจ้าก็ยังจำได้ว่า ข้าพเจ้ามีความสุขเพียงใดที่ได้อยู่ที่โรงเรียนซึ่งให้ทั้งความรักและความอบอุ่น รวมทั้งความรู้ต่าง ๆ ข้าพเจ้ายังไม่ทราบว่ในอนาคต ข้าพเจ้าจะได้พบกับโรงเรียนดี ๆ เพื่อนที่ดีและอาจารย์ที่ดีเช่นนี้อีกหรือไม่ ข้าพเจ้าจะจดจำทุกสิ่งทุกอย่างในโรงเรียนแห่งนี้ตลอดไป

อนุชนา ปะติเส
ศิษย์เก่ารุ่นที่ ๓๘